

For mit Vedkommende har det ikke forrykket dette Forhold, og derfor kan jeg ganske rolig svare, at hvis der foreligger et Forslag til Rigsretsanklage imod den højtærede Forsvarsminister, stemmer jeg tilligemed mine Partifæller derfor, saa det ærede Medlem fra Frederiksberg kan ganske rolig, hvis han vil gaa med til en saadan Rigsretsanklage, forelægge Forslag derom paa sit Partis Vegne, saa vil en saadan Rigsretsanklage finde Sted.

Men for øvrigt forekommer det mig, at det ærede Medlem i Slutningen af sit Foredrag selv slog Grunden bort under sine Fødder. Jeg har noteret de Udtalelser, han ved den Lejlighed fremkom med, og jeg antager nok, de ere rigtige. Han sagde omtrent saaledes: Man angriber Højre, fordi vi valgte J. C. Christensen til 1ste Viceformand, skønt mange af os hævde, at J. C. Christensen ved sit Forhold til Alberti ikke er sagesløs; men saa længe Folketinget ikke har rejst Tiltale imod ham ved Rigsretten, og denne ikke har fældet Dom, kunne vi ikke nægte at forhandle parlamentarisk med et Medlem, der er lovlig valgt af Vælgerne, eller i visse Situationer at give ham vor Stemme — ellers vilde vi jo paa Forhaand stemple ham som dømt. Altsaa det ærede Medlem vil ikke undlade at stemme paa den højtærede nuværende Forsvarsminister til 1ste Viceformand, fordi Folketinget ikke havde rejst Rigsretstiltale; men det ærede Medlem vilde heller ikke være med til at rejse en saadan Tiltale. Han vilde ikke paa Forhaand betragte ham som dømt og vilde derfor behandle ham som ethvert andet Medlem af dette Ting. Nu har det ærede Medlem ogsaa givet til Kende — i hvert Fald staar det uimodsagt —, at naar Højre ikke vilde rejse Rigsretstiltale mod den nuværende Forsvarsminister, var det, fordi de vilde se, hvorledes det vilde gaa med Forsvarslovene; vilde han føre dem igennem, skulde han slippe for Rigsretstiltalen, vilde han ikke det, havde man altid Rigsretsanklagen i Baghaand. At Højre har ført den Politik, har det ærede Medlem maattet lade uimodsagt, saa vidt jeg har kunnet forstaa Debatten, og jeg maa gaa ud fra, at det er rigtigt. Mine Udtalelser i Interviewet og mine Udtalelser om Rigsretsanklagen ere i fuldstændig Overensstemmelse, jeg har ikke skiftet Standpunkt.

De stærke Udtryk, det ærede Medlem brugte overfor mig, kunde sikkert bedre anvendes overfor Højre. De foreliggende Forslag ere nemlig af en saadan Beskaf-

fenhed, at Højre, ved at stemme for dem, fører sine Vælgere bag Lyset. Højre har jo lovet sine Vælgere en Forsvarsordning, der havde de sagkyndiges Tilslutning. Men de foreliggende Forslag have kun de sagkyndiges Udtalelser mod sig. Jeg har, som nævnt, ved første Behandling citeret de sagkyndiges Udtalelser i Forsvarskommissionens Betænkning og sammenlignet dem med, hvad der nu foreligger. Fra sagkyndig Side forlanger man som et absolut Minimum for Kystforsvaret paa Sjælland 28 Liniebatailloner og 3 Rytterregimenter, og der tilføjes, at det maatte være mobile Folk, yngre Kræfter. Den af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) fremsatte Tanke om at udvide Værnepligten til det 45de Aar gælder altsaa ikke i dette Tilfælde; det bliver gamle Folk og ikke de mobile Kræfter, der skulle bruges til Kystforsvaret. Men en saadan Styrke kan overhovedet ikke tilvejebringes. Det er slet ikke noget Pengespørgsmaal, men en saadan Styrke kan ikke bringes til Veje af personelle og geografiske Grunde. Der findes ikke det nødvendige Personal, i alt Fald ikke i en saadan Nærhed, at de kunne skaffes til Veje, og de geografiske Forhold forhindre, at man kan skaffe Styrken til Veje ved Overførsel. De foreliggende Forslag gaa ud paa 23 Liniebatailloner og 2 Rytterregimenter, men læser man Forslaget og Forsvarskommissionens Betænkning igennem, ser man snart, at disse ikke en Gang kunne skaffes til Veje. Og saa er det ikke alene unyttigt, men fuldstændig ødelæggende for Landet at tilvejebringe en saadan Forsvarsordning. Det hedder i Kommissionens Betænkning, at hvis det absolutte Minimum, de 28 Liniebatailloner og de 3 Rytterregimenter, ikke skaffes til Veje, betyder det Forsvarsstyrkens fuldstændige Tilintetgørelse i aaben Mark og Københavns snarlige Fald.

Hertil maa jeg maaske føje nogle Udtalelser, der var fremsatte af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen): „For Rytteriets Vedkommende har jeg allerede udtalt min Mening. Det er fuldstændig ødelagt med den Organisation, der er“. Altsaa ved de foreliggende Forslag. Og Sp. 1040 siger det ærede Medlem: „Resultatet for de to Vaabenarters Vedkommende er altsaa det, at man har desorganiseret Fodfolket og har ødelagt Rytteriet“. Med Hensyn til Fæstning udtaler det ærede Medlem Sp. 1040: „Vi have en Fæstning, som vi ere ude af Stand til at forsvare, og jeg anser